

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Oskar Shomodi

Strona pozwana: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. (rozporządzenie o małym ruchu granicznym), który stanowi, że dozwolony czas trwania każdego nieprzerwanego pobytu wynosi do trzech miesięcy — w szczególności mając na względzie przepisy art. 2 lit. a) i art. 3 pkt 3 wspomnianego rozporządzenia — należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie zezwala na wielokrotny wjazd i wyjazd oraz na nieprzerwany pobyt wynoszący do trzech miesięcy, zgodnie z umowami dwustronnymi zawierającymi między państwami członkowskimi i państwami trzecimi na podstawie art. 13, w ten sposób, że przed upływem okresu trzech miesięcy pobytu mieszkańców strefy przygranicznej, któremu wydano zaświadczenie o małym ruchu granicznym, może przerwać ciągłość nieprzerwanego pobytu i po ponownym przekroczeniu granicy przysługuje mu ponownie prawo do trzymiesięcznego nieprzerwanego pobytu?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy można uznać, że ciągłość nieprzerwanego pobytu zostaje przerwana w rozumieniu art. 5 rozporządzenia o małym ruchu granicznym, gdy wjazd i wyjazd następują w tym samym dniu lub w dniach bezpośrednio następujących po sobie?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie i odpowiedzi przeczącej na drugie pytanie, jaki odstęp czasu lub jakie inne kryterium oceny należy brać pod uwagę do celów art. 5 rozporządzenia o małym ruchu granicznym, aby stwierdzić, że nastąpiło przerwanie ciągłości nieprzerwanego pobytu?
- 4) W razie odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy przepis dopuszczający maksymalnie trzy miesiące nieprzerwanego pobytu zawarty w art. 5 rozporządzenia o małym ruchu granicznym można interpretować w ten sposób, że należy sumować okresy przebywania w związku z wielokrotnymi wjazdami i wyjazdami i że, mając na uwadze przepisy art. 20 ust. 1 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz.U. 2000, L 239, s. 19) — i w jakichkolwiek innych unormowaniach dotyczących obszaru Schengen —, jeżeli suma osiągnie dziewięćdziesiąt trzy dni (trzy miesiące), zezwolenie na przekraczanie granicy na zasadach małego ruchu granicznego nie uprawnia do żadnego dodatkowego pobytu na przestrzeni sześciu miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu?
- 5) W razie odpowiedzi twierdzącej na czwarte pytanie, czy należy uwzględnić przy obliczaniu całkowitej sumy pobytów wielokrotne wjazdy i wyjazdy następujące w jednym dniu, a także pojedynczy wjazd i wyjazd w tym samym dniu, i jaką metodę obliczeniową należy stosować?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 26 maja 2011 r. — Kremikovtzi AD przeciwko Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

(Sprawa C-262/11)

(2011/C 232/30)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kremikovtzi AD

Strona pozwana: Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma (minister ds. gospodarki, energii i turystyki i wiceminister ds. gospodarki, energii i turystyki)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia Układu Europejskiego i w szczególności decyzji Rady Stowarzyszenia UE-Bułgaria mają zastosowanie do pomocy państwa, które zostały przyznane przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej zgodnie z postanowieniami Układu Europejskiego i w szczególności zgodnie z art. 9 ust. 4 protokołu 2, gdy ocena niezgodności w ten sposób przyznanej pomocy następuje po dacie przystąpienia Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej? W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej niezbędna jest wykładnia dotycząca następujących kwestii:
 - a) Czy art. 3 ust. 2 protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia okresu przewidzianego w art. 9 ust. 4 protokołu 2 do Układu Europejskiego należy interpretować w ten sposób, że jedynie Komisja Europejska może stwierdzić, czy program restrukturyzacji i biznesplanu na podstawie art. 2 protokołu dodatkowego zostały całkowicie zrealizowane i czy spełniają wymogi określone w art. 9 ust. 4 protokołu 2 do Układu Europejskiego? W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi przeczącej, niezbędna jest wykładnia dotycząca następującej kwestii:
 - a) Czy art. 3 ust. 2 protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia okresu przewidzianego w art. 9 ust. 4 protokołu 2 do Układu Europejskiego należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ krajowy Republiki Bułgarii ma kompetencję do wydania decyzji o windykacji pomocy państwa, która

nie spełnia wymogów określonych w art. 9 ust. 4 protokołu 2 do Układu Europejskiego? W przypadku udzielenia na to pytanie przez Trybunał odpowiedzi przeczącej, niezbędna jest wykładnia dotycząca następującej kwestii:

- 2) Czy postanowienie pkt 1 rozdziału regulującego reguły konkurencji załącznika V do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do UE należy interpretować w ten sposób, że przedmiotowa pomoc państwa stanowi „nową pomoc” w rozumieniu pkt 1 ust. 2? Jeżeli tak, to czy w takim przypadku postanowienia art. 107 i 108 TFUE (art. 87 i 88 WE) dotyczące pomocy państwa i przepisy rozporządzenia nr 659/1999 ⁽¹⁾ należy stosować do takiej „nowej pomocy”?
 - a) Na wypadek, gdyby Trybunał udzielił na to pytanie odpowiedzi przeczącej, niezbędna jest wykładnia dotycząca następującej kwestii: czy postanowienia pkt 1 w załączniku V do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do UE należy interpretować w ten sposób, że właściwe organy krajowe nie mogą przystąpić do windykacji pomocy państwa, takiej jak w postępowaniu przed sądem krajowym, jeśli Komisja nie wydała uprzednio decyzji, w której stwierdziła niezgodność przedmiotowej pomocy państwa ze wspólnym rynkiem?
 - b) Jeżeli na poprzednie pytanie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: Czy przedłożoną Varhoven administrativen sad (Najwyższemu Sądowi Administracyjnemu) decyzję Komisji z dnia 15 grudnia 2009 r. należy uznać za negatywną decyzję w sprawie bezprawnie przyznanej pomocy w rozumieniu art. 14 rozporządzenia nr 659/1999?

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1; specjalne wydanie bułgarskie, rozdział 8, tom 1, s. 41

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-269/11)

(2011/C 232/31)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że dopuszczając stosowanie przez biura podróży, na mocy art. 89 ustawy nr 235/2004 w sprawie podatku od wartości dodanej, procedury szczególnej dla biur podróży w odniesieniu do świadczenia usług turystycznych na rzecz osób innych niż turyści, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej; oraz

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W Republice Czeskiej procedura szczególna dla biur podróży w zakresie podatku VAT, uregulowana w art. 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112, znajduje zastosowanie nie tylko do świadczenia usług przez biura podróży na rzecz turystów, ale również do świadczenia usług na rzecz innych osób niż turyści. We wspomnianym państwie członkowskim procedura szczególna jest stosowana, zgodnie z art. 89 ustawy nr 235/2004 w sprawie podatku od wartości dodanej, także jeżeli usługa turystyczna jest świadczona na rzecz osoby prawnej, która odsprzedaje ją innym biurom podróży. Komisja jest zdania, że taki stan rzeczy jest sprzeczny z art. 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112, zgodnie z którymi procedura szczególna dla biur podróży znajduje zastosowanie tylko wtedy, gdy usługa turystyczna jest świadczona na rzecz turysty. Zarówno brzmienie art. 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112, jak i cel realizowany przez te przepisy przemawiają za stanowiskiem Komisji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias (rada państwa, Grecja) w dniu 31 maja 2011 r. — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) i in. przeciwko Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

(Sprawa C-271/11)

(2011/C 232/32)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukakis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Strona pozwana: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 2042/2003 w zw. z przepisem M.B.902 lit. b) pkt 1 podsekcji I sekcji B załącznika I do tego rozporządzenia i w świetle postanowień AMC M.B.102 lit. c) pkt 1 (ppkt 1.1-1.4, 1.6 i 1.7) podsekcji A sekcji B załącznika I do decyzji EASA nr 2003/19/RM z dnia 28 listopada 2003 r. ustanawiającej właściwe środki zapewniania zgodności [AMC] z przepisami rozporządzenia nr 2042/2003, prawodawca krajowy może, przy przyjmowaniu uzupełniających środków w celu wykonania wskazanego rozporządzenia, dokonać podziału